

eksamen gaa ind i Underofficersklassen, men overgaa til en anden Stilling og benævnes „Ingeniøraspiranter“, en Stilling, der, militært set, omtrentlig er som Kadetternes, og som skulde frembyde den Fordel for de unge Mennesker, at det var en Overgangsstilling til Maskinofficersposterne, hvilket skulde frembyde den Fordel for dem, at de under Udkommandoen vare stillede som Kadetter, d. v. s. være Medlemmer af Officersmessen. Naar man ikke straks udnævner dem til en Officersstilling i Maskinkorpset, ligger det i et Hensyn til deres haandværksmæssige, praktiske Uddannelse, som man har ment vil foregaa bedre i Stillingen som Ingeniøraspiranter. Lovforslaget indeholder altsaa Bemyndigelse til at oprette en saadan Stilling og at holde indtil 20 Ingeniøraspiranter til stadig Tjeneste i Fredstid. Derved skulde man opnaa at faa 20 unge Mennesker, som kunde gøre samme Tjeneste, som hidtil har været paalagt de almindelige Maskinister i Underofficersklasserne.

For at gøre det mere tiltalende at være i Tjenesten, har man ved dette Lovforslag søgt at imødekomme et almindeligt Ønske hos de tekniske Officerer, nemlig at blive kaldte „Ingeniører“ i Stedet for med den gamle Benævnelse „Mestre“, og endelig tilsigtes der ved en Forandring i Lovens § 24 at skaffe Teknikerne Adgang til de højere tekniske Poster ved Orlogsværftet, hvad der ogsaa maa være en Opmuntring for dem. Ifølge dette Lovforslag har man tænkt sig at uddanne de tekniske Underofficerer paa en af de tre særlige Delinger ved Søværnets Underofficersskole. Der er nemlig i Forvejen tre Delinger: Artilleri-, Matros- og Søminedelingen. Denne Forandring af Skolen medfører ikke nogen betydelig Udgift. Det hele vil efter Beregningerne kun beløbe sig til en Forøgelse om Aaret af 922 Kr. Men denne Forandring skulde forhaabentlig medføre, at den saa uhyggelige Afgang fra Marinens Tjeneste til Privatlivet skulde væsentlig formindskes.

De Forandringer, der foreslaas med Hensyn til Søofficersskolen, ere af langt mindre Betydning end de hidtil omtalte for de tekniske Korps' Vedkommende. Der har her ikke kunnet være Tale om at ændre Søofficersskolen fra Grunden af, en Tanke, som undertiden er kommen frem. Uden ganske at ville bortvise den Tanke, maa jeg dog sige, at Marinen i de 30 Aar, Søofficersskolen har virket i dens nuværende Skikkelse, alt i alt ikke kan andet end være tilfreds med, hvad der er frem-

bragt af Officerspersonale. Dog kan Lejligheden naturligvis benyttes til nogle mindre Forandringer, efter hvad Erfaringen nu har godtgjort som hensigtsmæssigt. De foreslaaede Ændringer gaa væsentlig ud paa, at Lærlingetiden, som hidtil har været 9 Maaneder, skal indskrænkes til 3, idet Erfaringen viser, at man meget vel i den Tid kan skønne over, hvorvidt et ungt Menneske egner sig til at uddannes videre eller ikke. Den kortere Lærlingetid vil langt mindre forstyrre de unge Mennesker i deres Læsning til Adgangseksamen end de 9 Maaneders Lærlingetid. Endelig vil det naturligvis være billigere for Staten at nøjes med de 3 Maaneder i Stedet for 9, og med Hensyn til den Uddannelse, Lærlingene faa i deres Lærlingetid, have vi i Grunden den sørgelige Erfaring, at den er af forholdsvis ringe Værdi. Man mener i alt Fald, at naar saadanne unge Mennesker komme 3 Maaneder om Bord i et Kadetskib, altsaa et særligt Øvelsesskib, hvor der tages særligt Hensyn til deres Uddannelse, hvor de ere under særligt Tilsyn og militær Disciplin, altid under Lærernes Vejledning, vil Udbyttet derved blive mindst lige saa stort som nu. Der er desuden en anden lille Ændring med Hensyn til Kadetternes Lønning. Man har ment at kunne nøjes med at lønne ældste Afdeling af ældste Klasse og samtidig lade dem være fri for at være kasererede. Man vil altsaa inddrage Lønningen til den yngste Del af ældste Klasse og ogsaa indvinde, hvad Boligen paa Skolen i Øjeblikket koster for den ældste Afdeling.

Hvad endelig angaar Forandringen i den nugældende Lovs § 15, en Forandring, der gaar ud paa Oprettelsen af en Post som Underekvipagemester ved Orlogsværftet, er Meningen dermed den at stille en saadan Underekvipagemester paa samme lovmæssige Standpunkt som de næstkommanderende ved de andre Korps'er ved Orlogsværftet, hvor Artillerikorps'et har 1 Undertøjmester og Matros- og Søminekorps'et hver 2 Afdelingschefer, som ifølge Loven ere ansatte og have et Tillæg af 600 Kr. om Aaret. Man kunde vel ansætte en Underekvipagemester administrativt ved at kommandere en Officer til denne Tjeneste, men man har syntes, at det vilde være ubilligt, at han skulde være stillet anderledes end de andre. Grunden, hvorfor man har ønsket at oprette en saadan Post, er den, at Signalvæsenet efterhaanden trænger til en Omordning. Vort Signalvæsen er gammelt, og Matroskorps'ets Virksomhed er efterhaanden bleven noget ind-